

ישראל פנקס

הוא שוחה

הוא שוחה את השחיה היפה שבחיי
 עכשו. את חובותיו כמו את בגדיו
 הוא נותן מאחריה. עליו לשחות עכשו
 את השחיה היפה שלפניו.

תמיד הוא שטה קצת וקנה שב
 לבנות אניותיו שרעבו רעב.
 החול בבש אותו הוא חלם על מים וחשב
 לגדל מהר ולעזוב. אבל לפני כל חרף בא סתו
 אשר חיב אותו יותר, וכך קנה היב.
 היס סגר אותו, היס פלט קנכיותיו,
 ופעם לקח אמת והאזין. כמחצית חיה
 עכשו עוב. הוא שוחה קצט. רואים את הגב
 החום, שחקה, מתרחק עם אדוניו
 בשחיה היפה, הסקה, שלפניו.